

[Landbrugsministeren.]

Denne lovgivning er blevet gennemført i en længere årrække og har for tuberkulosens vedkommende givet så gode resultater, at 99,2 pct. af alle landets kvægbesætninger nu er fri for tuberkulose.

Den resterende procentdel 0,8 pct. refererer sig alene til Jylland, hvor man endnu må regne med ca. 2 000 tuberkuløse besætninger, medens Sjælland og de øvrige øer er så godt som 100 pct. rene.

Dette resultat må siges at være særdeles fint, og der er derfor al god grund til at fortsætte bekæmpelsesarbejdet.

Ved lov nr. 221 af 24. maj 1948 om bekæmpelse af smitsom kalvekastning er der nu skabt hjemmel for en lignende systematisk bekæmpelse af denne for landet så tabvoldende sygdom efter nogenlunde samme retningslinier som for kvægtuberkulosens vedkommende.

Et sådant bekæmpelsesarbejde er imidlertid for bekosteligt for den enkelte landbruger, såfremt han skulle gennemføre det alene, og det er derfor af overordentlig betydning for arbejdets gennemførelse, at de enkelte landbrugeres udgifter hertil lempes ved en tilskudsordning, således at de bliver i stand til positivt at gå ind for arbejdet.

Hidtil er de nødvendige midler blevet fremskaffet gennem opkrævning af en afgift ved udførsel af kvæg og kød og gennem et statstilskud på $\frac{1}{3}$ af de samlede årlige udgifter — dog ikke over 1 mill. kr., og en lignende ordning foreslås i det foreliggende lovforslag.

Det vil for kvægtuberkulosens vedkommende ses, at samfundet for en relativ lille udgift for statskassen har opnået et overordentlig godt resultat, og det må være naturligt, at man nu, da kvægtuberkulosen ebber ud, sætter ind overfor den smitsomme kalvekastning, når det kan gøres indenfor de samme rammer.

I modsætning til de tidligere love, som kun har været gældende for et år ad gangen, foreslås denne lov uden tidsbegrænsning, idet ovennævnte lov af 24. maj 1945 om bekæmpelse af smitsom kalvekastning vil komme til at virke en årrække frem i tiden, og det derfor må anses for mest hensigtsmæssigt, at loven gøres ubegrænset i tid i stedet for som hidtil at skulle fornyes hvert år.

Hermed, og idet jeg iøvrigt skal henvise til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, anbefaler jeg dette til en hurtig og velvillig behandling.

Indenrigsministeren (Smørum): Jeg skal tillade mig for det høje landsting at fremsætte forslag til lov om forlængelse af den midlertidige lov af 16. juni 1945 om ændringer i og tillæg til værnepligtsloven.

Den midlertidige lov, der senest blev forlænget ved en lov af 31. december 1947, udløber med udgangen af december måned 1948, og den foreslås forlænget for 1 år.

Under de bestående forhold, hvor hærens og søværnets behov for mandskab er så betydeligt — samtidig med at årgangenes størrelse som følge af den ringe fødselshyppighed i slutningen af 20'erne stadig bliver mindre —, må det anses for nødvendigt endnu i nogen tid at have hjemmel til at betage de værnepligtige deres ret efter værnepligtsloven til at kræve udsættelse med møde på session. Og det må ligeledes — alene for at hindre omgåelse — anses for nødvendigt at opretholde forbudet mod, at værnepligtige, der er mødepligtige på den førstkommende session, rejser ud af landet uden indenrigsministeriets samtykke. Det er således, ligesom det gjaldt for de tidligere midlertidige love, kun forslaget hensigt at ophæve de værnepligtiges adgang til at kræve udsættelse med møde på session, medens det derimod ikke er hensigten at ændre den hidtil bestående ordning, hvorefter de værnepligtige kan opnå udsættelse med indkaldelse, når gyldig grund hertil foreligger. Samtidig hjemler lovforslaget indenrigsministeren ret til også at tilstå udsættelse med møde på session, når forholdene måtte tale herfor.

Endvidere foreslås forlængelse af indenrigsministerens bemyndigelse til at give midlertidige bestemmelser om udskydelse af tidspunktet for de værnepligtiges optagelse i lægdsrullen. Denne optagelse skal ifølge værnepligtsloven normalt finde sted i løbet af november og december måned i det år, i hvilket den værnepligtige fylder 17 år. I henhold til de hidtil udfærdigede bekendtgørelser er kun årgangene til og med de i 1929 fødte, altså værnepligtige på 19 år og derover, nu blevet optaget i rullerne, medens de yngre årgange, altså de 17- og 18-årige, endnu ikke er blevet optaget. Når dette ikke er sket, skyldes det foruden det stærkt forcerede arbejde ved udskrivningskredsene siden krigens ophør, at det såvel indenfor værnene som ved udskrivningsvæsenet har været den almindelige opfattelse, at optagelse i 19 års alderen er tidlig nok. De værnepligtige skal jo efter de nugældende regler først møde på session i 20 års alderen, og de,